

بسم الله البهی الباهی الأبهی

الها معبودا محبوبا مقصودا بکدام رو بملکوت ابهیت توجه نمایم و بکدام لسان طلب مغفرت و آمرزش کنم نفسی خالصاً لوجهک از قفس تن برنیاوردم و گامی جز بکام نفس بر نداشتم خدایا چنان مستغرق عصیان شدم که از نفس عصیان خجلم دیگر تا چه رسد در پیشگاه اقدسست الها چگونه شکر نعمای و آلاهی وافرۀ دائمهات بجا آورم معدوم بحت و باتی را بعرضۀ شهود و هستی درآوردی و بشرف ظهور لقای خود که آمل جمیع انبیا و اولیا بود مشرف داشتی از ذکرت غافل شدم و تو از من غافل نشدی عصیان تو را کردم رحمت منبسطۀ خود را از من بازنگرفتی خدایا در این حین و در این هنگام دستم از چاره کوتاه مغفرت را آمل و سائلم اسئلك بحرمة آیاتک و آثارک ان تغفر لی و لأبی و امی و انک انت ارحم الراحمین لا اله الا انت المشفق الکریم

این سند از [کتابخانه مرجع بهایی](http://www.bahai.org/fa/legal) داندود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایند.

آخرین ویراستاری: ۲۶ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۱۱:۳۰ قبل از ظهر